

Cílená a individualizovaná léčba je posledním trendem v léčení karcinomu prsu. Musí nutně zohledňovat efektivitu a pravděpodobný přínos pro každou jednotlivou nemocnou.

Cílem naší práce bylo zjistit, zda i u postmenopauzálních nemocných ovlivňuje chemoterapie hladiny estradiolu, progesteronu, LH, FSH a rovněž IGF-1 a IGFBP-3 v séru.

Vzorky krve jsme odebrali 72 nemocným před zahájením adjuvantní terapie, v jejím průběhu a po ukončení léčby. Nenalezli jsme statisticky signifikantní závislost změn sérových hladin sledovaných parametrů na stadiu onemocnění, expresi hormonálních receptorů a HER-2 ani na použité kombinaci cytostatik. Rovněž jsme neprokázali závislost zjištěných změn na věku, doby trvání menopauzy ani množství tělesného tuku.

Sérové hladiny LH, FSH a progesteronu byly statisticky významně nižší v průběhu léčby v porovnání s hodnotami před jejím zahájením. Statisticky významný rozdíl mezi hladinou výchozí a po ukončení terapie byl zjištěn pouze u estradiolu. Hladina estradiolu je však z hlediska možného hormonálního vlivu na nádorové buňky nejvýznamnější. Hladiny IGF-1 neprokázaly žádnou změnu v závislosti na terapii.

Vyšetřením sérových hladin ECD HER-2, s použitím BAYER Advia Centaur Systém, a porovnáním s tkáňovou expresí HER-2, s využitím DAKO Herceptestu, jsme našli statisticky významnou shodu těchto parametrů.

Z našich výsledků vyvozujeme, že i u postmenopauzálních žen s karcinomem prsu léčených chemoterapií dochází k hormonálním změnám, které se mohou pozitivně podílet na celkovém výsledku léčby.

Stanovení sérových hladin ECD HER-2 je využitelné k orientačnímu stanovení exprese HER-2 v nádorových buňkách v případech, kdy není k dispozici tkáň k imunohistochemickému a FISH testování a v případě generalizace nemoci, kdy exprese může být odlišná od nálezu v primárním nádorovém ložisku.